

27.4.27
2

פרק שני ס' י'

א

עשרה — לקגוע יומם עבדו
עשרה שעיתות חוברת מינור
אחד ליום וסנחת פיר
טוחה, חינו — הבטחת ליל
לטוחה — בכל שבוע, או
עצמם עכירות הלוילה, הנרו
חוותה של שנחאי כ
טאטרות. — זהות לא מ-
אפשרי גם לחיצע, נו'
שני יסידי כוח אינו ני'
טיפות טמפריים. ואל
ככני ייד ומעלה, ולנשים
אלח לא זכרו בהזאי
כל עיקר. סצ'ינס ד'
汇报 הצעיר רך עד חילדר
עשרה ועד 12 שעות עבון
עלות נט חוקינס וועו'
וכו להחנש. העיריה הבין
שנחאי היא, בירוע, בחינו
באותו או כונגורוד בשע-
ליהנותן הדימוקרטיה ד'
טחן חוקים עיי אסטה כי'
האזורים. אטנט, לאורה
מי שטחים מס'ים, וגם
הטחים פסולים הם כל
כל החבילות הללו חלק רך
המשטר הדימוקרטי. כי לא'
אלח נשאר אף מס' טוע
וביוות — כ-8000 איש
שם בטסבה לא נדונה כי'
על חוק זילקלוי הרוי שוב
ראשית — הקבורות הוא רך
הדרות, ושנית — אין כי'
לטרוח ולבוז לאספה ב-
הוא לטסדור אמר קולו
2700 קוגות כי יצטרכו
האספה וכאייה לחוק חוו
איהם על השאר. אולם ה-
בדים התהכטו להט'ק נס'
הפלוי לחוטרות. לאספה
סדר יופח עד אישור תי'
הופיעו רך בעלי 622 קי'

יעידן, תנאי העבודה השוררים בשנהאי,

תנאים אשר בקצתם הם מוכרים את
אליה שהו נהוגים באונליה לפני מאה
שנה ויתר, ובקצתם הם עוד ניוויס מאלה.
שכרכו שד פועל סני בבית-חروفות
אנגלי לכתחנה — הוא כ-20 ניט לחרוש,
שעות העבודה הן 12 ביום יותר, והימים
שבעה בשבעה. שכרם של נשים וילרים
הוא נמוך טוה — וילרים קטנים מבני
שבעים עשרה הם שווים טפס', העברדים
בכתי החروفות האנגלים, ובין אלה
שנבני יב ומעלה רוב העוגדים הם
נשים. מסקרים אלה שאוכים בספירה
שנעשתה בכתי החروفות אנגלים, אך אין
לשער, כי התנאים בתשי' חروفות יפנים
הם טובים מאלה. על כל סינס —
גרוועים הם בערים אחרות מאשר בשנהאי
(עד 17 שילינג לחודש לפועל חروفות).
בנשל של שנחאי מהחילה המשכורת
טי' 18 שילינג בחודש. לעומתם המסתירים
האלח פעריך חבר מפלגה העיבור
הבריטית שבקר השנה בסין וחקרא
בשאלות אלה כי לקומם של איש
ונוכחה דרוש כו' סכום סכום 32 שילינג
ואשה סינס העודדים במדרגות תרבות
ונוכחה דרוש כו' סכום סכום 32 שילינג
לחודש, ולמשפחה בת חמיש נסחות —
425 שילינג. מסקרים אלה דום להסביר
את רבוי הנשים והילרים בין הפועלים,
בשנת 1928 נזעורה ממלאת
סקין לחוק חוק להגנת העובד בתעשייה.
נקע ניל מיניטום של 10 שנים לילד
ו-12 לילד; מליטום של 8 שעות
עבדה ליום לנערות עד בני 17 ולנער
רות עד בנות 18, עם חובת פנוחה של
שעה אחת ליום ושלשה ימים לחודש;
לטבנרים — 10 שעות עכורה ליום;
שעת מנוחה ליום, שני ימי. פנוחה
לחודש. סעיף אחד, המჭץ או ר' יותר
מכמה תארודים על חנאי חיים ועובדת
של האשה הסינית, בא לאספה העפקת
אלח נהרו לשנהאי — באשר נס לكون-

ג. שנחאי

העיר שנחאי שוכנת אל חוף
הגדה הטרכבי של סין, יאנצ'ה, קרוב
לтиיצ'אותו אל הים. כ-60 אחוות של
ספרח החוץ של כל פון עוברים דורך
הנמל הזה. העיר מצורעת מפברברים
סיניים ומטושבות הורים — המושבה
הבין לאספה והקונסיסטה הארטית.
אוכלוסייה עולמית כיום על 1.500.000
(ב-1895 רק 400,000), אשר מהם
כ-800,000 הם תושבי רטושה הבין
לאספה. ובכך אלה רק שלשה אחוזים
נתנאים גרים. נס בין טאלפי המסים
לעיריה הבין לאספה הסינים המכ הרוב
אולם זה מושלים כל כוחו וכל ביתם
בוח כתיכה, וטועצת העיריה של המור
שבה הבין לאספה מרכיבת משאה
אנגלים, שני אמריקאים (אחד מהם
הנסיאו) ופני אחד. רק עם כבושה העיר
הסינית של שנחאי עיי הלאומנים ועם
התגברות המהומות בחוץ המושבה,
טרסטה העיריה, הבטחה לשחף נס את
הסינים בהצלחה. על יחס האנוש
השוררים במושבה הבין לאספה —
סביר זה של ציביליזציה האירופית
בຕורה הרחוק — תלמיד עובדה אחת
הטאירה עיניכם. על שעריו הסארק ונגרול
שכחונה מתנווכת הקהות: 'לסינס
ולבלכים אסורה הכנסה'.

טושבה של סינים ואנשי מטען
חולפת שנחאי ונחפה בטהירות לעיר
של תעשייה. אטנט נס עכשו היה הנה
הטרכו הבנקאי לכל ארץ סין, אך נמשך
עשרות השנים האחרונות לא ספק ההון
הביןלאומי — בעיקר אנגלי ויפני —
להשחקע בה, בטעלי תעשייה. עם
החברות בתשי' חروفות הורים הרכזו
ונסתהו מקורות פרנסתם של המוני
סינים אשר היו על תעשייה ביתית.
אלח נהרו לשנהאי — באשר נס לكون-

מי שמשלים פסים, וכ' הפטים פטולים הם כל כל ההנכבות הללו. הלא הטעmr הדימוקרט. כי אלה נשאר אע' מס' זכויות. — כ-8000 א' נם בפסבה. לא גדרה על חוק ולקבלו, הר' רראשיות — הקדורים הוא וחדוות, ושנית — אין לטרוח לבוגז לאספה הוא לסגור את קונו 2700 קולות כי יצאו האספה ובאיות לחוק אותם על השאר. אולם בדים התהכטו להט' הלו לחותמות. לאספה מדר' יומת עדר אישור הווטיעו רק בעלי 622 לא נתקייה ווואוות חומר למאורים. פאזו — פחות משרות — לא, נ' לכנים אספה שנייה. וחתנים בכלהם נשארו אולם ניצול אוי' אך בעידיזחו ונראות ב'

מי עומד בראש קבוצת התישבים?
סדרת באוטן דיטינסט החת. אנרכ'יתודה לאו העיר, הם מנטקים את בגיןה נאמר, ש. אנגליו החרבות של העולם ביל עירר התרגנות בעחוניים פיעים בסין.

אדמה חד פנוורוסיטק טורי
הניאונרטית הסיבירית ניל חדשניים שאינם סטודנ'ים שלנו. השטחים האלה עופרת ועוד טיני' מינ' מתקה

חבריות, שבקר השנה בסין וחק' בשאלות אלו כי לקווט של איש ואשה סינ' העודדים במדרגת תרבות נטוכה דרוש כו' סכום 32 שילנג לחודש, ולטשחה בת חמץ נטשות — 425, שילנג. מסדרים אלה בית להסבור את רבוי הנשים והילדות בין הפליטים. בשנת 1923 נחוורה מטה מלט סקון לחוק חוק להגנת העובד בתעשייה. ניכע ניל טיניטום שך 10 שנים לילד ו-12 לילדה; מכיסיטום של 8 שעות עגורה ליום לנערים עד בני 17 ולנען חות עד בנות 18, עם חוגת מנוחה של שעה אחת ליום ושלשה ימים לחודש; לשבוגרים — 10 שעות עכורה ליום, שעה מנוחה ליום, שני ימי מנוחה לחודש. סעיף אחד, המופיע אוור יותר סכמה תאוריות על חנאי חיים ועובדותה של האשה הסינית, בא לאסור העטקה אשה במשך חמאת השבועות שלפני הלידה וחמאת השבועות שלאורה ולהייב את ניחן העבודה בתמיכת לילדה. המטשללה הטקנית דרכה עוז והורעה לצרכי המטשלות הורות, כי בעינה חל החוק הזה נס על הקוני צפויות, אולם הקונסול הגברי בשנראי השיב, כי הוא לא ירצה למתקחים סינים להכנס לכתמי חירות של נתיניו ובהאנקו — שהיתה אז מדשות הצפון — לא מודה איש מבעל' החירות הורים נס לענות על השאלה שנשלה להם עי' השלטונות הסינים כדי לגמוד על תנאי העבורה הנהונים בהם.

והנה נחוורה בשנאי — שוב כמו אנגליה פנוי מה' שנה — חסידים ושורר חוסר עבדות, מלאים בחיי החורש שט' תעשיית מילון-טנסטיל — הזוניה חדשות. הזוניה אלו נועדו לאכסטרוטה פנוונ' הארץ העבורה החוליה — יהודו ולסין, התוצרת הוללה מחרה בחזרה היקרה, ושבר העבורה הנמנ' של פועל שנאי חותר חתה שכרו של טועל לנכאשר. ערך כמה קלה היא התחרות זו —

פרטמה העיריה, הבטחה כשותפ' גם את הסינים בהנחלתה, על יחס' האנוש השוריר, במושבה הבין לאומיות — סבצ' זה של האביב'יות האיזוטית, בתורת הרוחן — תלמיד עובדה את המAIRה עינם, על שעריו הפארק דנורול שבתוכה מתנוססת הכהות: 'לס'ינ' ולבלבים אסורה הכניסה'.

מושבה של סוחרים ואנשי מסון הולכת שנאי ונהפכת בטהירות פער של תעשייה. אמנ' נס עכשו הוא הנה הטרכן הבנקאי לכל ארץ סין, אך במשק שירות השנים האחדניות לא פסק ההון הבינ'לאומי — בעיקר אנגלי וופני — להש��' בה בפועל. תעשייה, עם המכירות בת' החירות הורים הכלבו ונסתהטו טקורות פרנסטם של המוני סינים אשר היו על תעשייה ביתית. אלה נהרו לשנאי — באשר נס לקוינ' אסיות אחרות — ויצרו את הפרולטארין העירוני החדש של סין. ביום יש אוט' רם את מס' הפועלים הסינים — 250,000, נשים וילדים — העוברים ב-450,000. שלבר פועל הנמל והטרם. הסבלים וכו'. ענף התעשייה העיקרי כאן הוא המכטיל, היפנס' חופשיים בו את המטקים הראשין, והאנגלים באים אחריהם. הארין של שנראי כובש בטהירות את השוק, הורם מעד אחר את התוארת הסינית, הביתה ודורק טצר שני את פhoroth ראייטפורט. לא לתנש' החל להרין או' באנגליה סהורי' המלחטה החזין הפרודוכטלי: בעוד שבתקצ'ו' המטקט' שורר חוסר עבדות, מלאים בחיי החורש שט' תעשיית מילון-טנסטיל — הזוניה חדשות. הזוניה אלו נועדו לאכסטרוטה של פנוונ' הארץ העבורה החוליה — יהודו ולסין, התוצרת הוללה מחרה בחזרה היקרה, ושבר העבורה הנמנ' של פועל שנאי חותר חתה שכרו של טועל לנכאשר. ערך כמה קלה היא התחרות זו —

שנת 1926 בכלכלה אי' העברית

הרי שבתאי'ה השעירה נעצרה עבודה הכנ' עוד ראי' את' י בעבודה כי הבנט'ה חזרי בהרבה; האיסט'ווטר שני'

שנת 1926 הייתה שנת משבר כלכלי, מלבד הירידה הכלכלית של העליה יש בה נס שני' איכוטן, הרעת הפק'ב הכל'ל-כלי בתוצאות הנולת השפעה על עלית השנים האחרונות. העליה שצינה באיד'אל'

העבורה
אוצר הפטולים
עלותיה הביאו
הכללית. והחיכו
דה המשקית דו
בחוץ הפטולדו
הכלכליות של כ
על הווע
האורגן החדש
בטופר כוח אי
הטאלת היא ו
חטופר העודר
צרף שי
עלול להביא ח
תחא רחבה, ו
העבורה הכלכל
ומנכחות מונכחה
חולמים כטודר
מוסדרותינו
וטאנדרים בינהו
להביא ברכה ו'
המשקיות. וליחס
גורר כשלון לי
למשל:
נדולה. אם יאל
לשנשוני של
הטרורנטים לט
זו, ונס לבנק ז
הכספי שלו. או
בעבורה זו על
מוסדרותינו
ועוד מש
השקיים את כל
במוח של אחר
כאן בסדר. א
נאמר, המסדר
עבדורה גדולה
בחלואה טנק
זוקיק באיזו זמּ
פדרות אשלאות
בנק הפטולים
פלא את כל
שהוננו כבר הוי
ברור. אי
בינויים מוסדרות
בלגניות עליונה
המוסדרות יכוב

פריאליות הקטיפטלטטי. העוני המורוד שב
שקיים רגבויות ומאות המילויים של
העם הימי הוא שנותן את האפזרות
להון הור לנצל כבהאת רטעל חטוקוטו.
את גונגה רמת חייהם של תושבי
איו ארכ' יש לטור לא רק עפי
עם עבורות דפילה, הנעה ברוב בתיה
הנסתר אלא נס עפי אוחן הענורות
הקשות והבלתי געימות. אשר לא
הנחתה וחביבה עשות אוחן אלא
הסיני קיבעת לטוי זה חכמת העצמה
של כוח אנשי המוצאת בארץ זו
להובלה. אם ישן ארציות העומדות
לפוני השימוש הטיא? ברגנה או גאו?
טומבויג. הרי פין היא ארץ העומדת
בבנייה, פטני השיטוש בטום או בטרם.
הסתירה שנשתה בטקין הוכחה כי
אחד מכל תשעת תושבות שבנין העי
בודה הוא סבל, לארכ' ולרחבת של
סין נושאים בני ארם פשאות על שכטם
טרחט מאות מיל', ומשחררים — נירוש
ליום בערים נושאים הסבלים אונשים
ברוחבות — בעגלות יד או באלוונקות,
אם באטריקה הותה הסבלות נטרצת
פסני האקלים וחוטוקים אשר נחחות
משא לא ינפו לעטוד ברט. — הנה
בשן טערה הסבלות. מה רב השפע
וחול של ידים עובדות שנוצרו מתחזק
סרייה בלתי סוסקת. פה, אשר ניצול
אפשרויות הארץ טיר אהדריה במדחה כה
איומה. ואם בארצות דיל'יות היישוב
של היישות השטורה. טפהות הרכבה
לשחרר את רארם מנמל זה — הנה
באוז צס סה אונכלסן כסין אין תנואר
איומה. ואם בארצות דיל'יות היישוב
של היישות השטורה. טפהות הרכבה
לשחרר את רארם מנמל זה — הנה
פת קרובות כל נך וארכ' הסיני — רוב
מנינו של העם — טזיא מדרכו
הכנסה מ' עד 24 לריה שט-לונג
לשנה (הכנסה) המפוצעה של החקלאי
העיר באמERICA היא 110 ליש לשנה).
ומהונטו הועמתה הזאת. פוציא האבר
הסיני 55 אחוזו לטון (האמריקאי טזיא
לכע מהונטו הנרולת רך 87 אחוז).
לפנינו חותם אשר לא במרת הנסר.
נס אם יבצע העם הסיני את עצמותו
הטוליתיה. ואם יכנס לתקופה של הת-
קדמות כ████████ וסוציאליזם — דורות
יעברו עד שיחנער פטולותון.

עשרה — פקדו יום עבדות של שתיים
עשרה שעית, חובה מנוחה של שעה
ארת ליום וטנווחה כדי שעת רצוי
פטוח. היינו — הבטחת ליל מנוחה אחד
לפטוח — בכלל שבועו. ואולם לאמר או
עמ' עבורות דפילה, הנעה ברוב בתיה
החוושת של שנאי טוחן חילופי
טשטורת. — וואת לא מצאה. הועדה
לאפיטרי נס להצעה. נימוקה חישב כי
שנוי יסידי כוח איינו ניתן להחנשם
טמטעים מסחריים. ואשר לטופעלם
פנוי ייד וטעלת, ולנשים בכלל זה —
אללה לא נזכרו בהצעות הנעדרת
כל עיקר. צפינס הפטוציאלי של
חבריה הניע רק עד הילד בן הארבע.
עשרה ועוד 12 שעות עבורה ליום.
אולס נס תקונים ועומדים אלה לה
וכו להחנשם. העיריה הבין לאומית של
שנאי היא. כירע. בוחנה עירטניא
כאותנה או כונכנורוד בשענן. לה ניתן
ליינותן מן הדיפוקרטיה האידיאלית —
סתן חוקים עיי אספה כליה של כל
האורחים. אטנס. כאורה. יחשב בה רק
מי שמשרים כסים. ונס מבין טשלמי^{טשלמי}
הפטים פטולים הם כל הסינט. אולם
כל ההנכלות הללו הלא רק מקלות על
הטשרר הדומוקרט. כי לאחר אצטומים
אללה נשאר עיי טסס. טועט של בעלי
זכיות — כ-8000 איש — ואם. כי
נס בפסבה לא נדונה כו קשה לדין
על חוק ולקלתו. הרי שוב ישן הקלות:
ראשתה — הקנורום הוא רק שליש מספק
הרעות, ושניהם — אין כל אדם חייב
לאראה ולכוא לאספה עצמו; רשי
הוא למஸור את קולו עיי אחר. רק
2700 קולות כי יצטרפו יחד והיה
האספה זכאיות לחוק חוקים ולאכוף
בדים התהכטו לרט'ק נס את הקילות
הלו לחותרות. לאספה הקילות שעל
סדר יומה עדר אישור תקנית העובדה
הוועדי רך בעלי 622 קולות. האספה
לא נתקיימה והצעות הוועדה נשארו
חומר למאדרים. פאו — הדבר היה פטני
וחותם משותם — לא נחתרש נס הנמיין
לכנס אספה שנייה לאווחה רתבלית
והתנאים בכללם נשארו כשהנו.

אולס ניזול איזס כוח איין הסכימו
בקיעו ובראוו בעאו של האים.

תנאי העבודה השוררים בשנתה',
אשר בקצתם הם מוכרים את
זהיו נציגים באונליה לפניו מטה
זיהר. ובקצתם הם עוד נזועים טאליה
שב טועל סני בכוח חורשה
כחנה — הוא כ-120 ניט לחודש,
בשכוב שברם של נשים וילדים
טוק טוח — וילדים קטנים סבוי
עשרה הם שיטת מספ' העיבודים
החרושת האנגליים, ובין אלה
יב וטעלת רוב העובדים הם
ספירות אלה שאלת שאלות, אך אין
בכתי חורשות אנגליים, אך אין
בהתנאים בbatis חורשות יפנים
באים טאליה. על כל סנים —
הס בערים אחרות מאשר בשנתה'
שווינן לחודש לטועל חורשות),
שנאי שוחה מתחילה המשכורות
שלינן בחודש. לעומת המפסרים
עריך חבר מפלגה העוברת
שבוקר השנה בסין ווחר
אלו. כי לקוטם של איש
זינס העובדים במדינת תרבות
דרוש כוים סכום 32 שילינג
ילטשחה בת חמיש נסוחות —
לינן. מסדרים אלה דים להסכיד
הנשיים והילדים בין הצעלים.
שנת 1923 נחעיריך מס' אלת
איך חוק להגנת העובד בטעשה.
אל מיניטום של 10 שנים לילד
יכירה; מס' כפ'ם של 8 שנים
לימים לנערים עד בני 17 ולנערות
בנות 18, עם חובה מנוחה של
אתם ליום ושולשה ימים לחודש;
סנייה ליום, שני ימי מנוחה
סעוף אחת, הפטיע אוור יותר
אזורים על חנאי היה ועובדקה
אשע הפטינית, בא לאסור העסקה
וחשע החשת השבאות של אחריה
וחמתה השבאות מהזיכה לוולדת.
הפטשללה הפטינית דרכה עוו
לצורי הפטשלות הורות, כי
חל החוק הזה גם על הקני
אולס הקונסול הכרוטי בשנראי
כי הוא לא ירש לטפקחים